

[J. Chr. Møller.]

lig bedre stillet end mange ældre Ejendomme. Der er en Ting, vi heller ikke maa glemme, og det er, at i Mellemtiden er der solgt ikke saa faa Ejendomme; dem har vedkommende Køber maattet betale med den gældende Markedspris, og saadanne Købere bliver ugunstigere stillet end den Mand, som har bygget sin Ejendom efter 1916.

Der gives Tilladelse til at yde Skattelettelse indtil 1943. Det er meget rigtigt, at Kommunen kan begrænse den Tid, hvori Skattelettelsen kan indrømmes, men det vil blive meget vanskeligt for en Kommune at gøre det, thi der vil blive sagt: Loven siger, at vi har Ret til Skattelempe indtil den og den Tid, og under Henvisning til, hvad man gør i andre Kommuner, vil der blive spurgt: Hvorfor kan vi ikke ogsaa faa Skattelettelse? Jeg tror, det vilde have bidraget til, at vi havde kunnet stemme for Lovforslaget, hvis der ikke var fastsat et saasent Tidspunkt som 1943. Ingen ved, hvorledes Forholdene vil udvikle sig, og der er intet i Vejen for, at man, naar der er gaaet 5 Aar eller lignende, atter kunde være fremkommet med et Lovforslag, som supplerer det, der foreligger her. Jeg vilde have anset det for rigtigt, om man havde fastsat f. Eks. 1935 i Stedet for 1943.

Imidlertid indser jeg, at naar Loven skal vedtages i denne Samling, kan det ikke nytte at forlange Udvalg, selv om Udvalgsbehandlingen blev nok saa kort. Jeg maa derfor beklage, at mit Parti ikke kan medvirke til Lovens Vedtagelse; vi vil, ligesom vort Parti gjorde i det andet høje Ting, afholde os fra at stemme.

Jeppesen (Drusebjerg): Der er to Ting, som i Øjeblikket vanskeliggør Byggeriet, for det første de lave Obligationskurser, som giver meget store Tab for dem, der skal bygge, og for det andet de høje Priser paa Byggematerialer. Engros-Pris-tallet for Byggematerialer er 219 i Forhold til Prisen i Tiden lige før Krigen. Under disse Forhold er det forstaaeligt, at det er meget vanskeligt at opføre Boliger til en saadan Pris, at jævne Folk kan betale den nødvendige Leje. Enhver Haandsrækning, som tjener til at lette Byggeriet, maa derfor hilses med Glæde, og som en saadan lille Haandsrækning maa det foreliggende Lovforslag betragtes.

Det radikale Venstre havde gerne set, at man var gaaet noget videre og havde indrømmet de foreslaede Lempelser ogsaa med Hensyn til de faste Ejendomsskatter

til Staten. Skønt man ikke har kunnet gaa saa vidt, kan vi fra vor Side alligevel tiltræde Lovforslaget under Hensyn til det ønskelige i at faa dette Lovforslag gennemført, selv om det kun er et lille Skridt. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det høje Ting for den i det store og hele velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Fra de forskellige Ordførere har der jo først og fremmest lydt en mild Beklagelse over, at Forslaget kommer sent, saa sent, at Tinget ikke faar Tid til at underkaste det en Udvalgsbehandling, hvad der jo er bestemmende for det konservative Partis Stilling til Lovforslaget. Dette beklager jeg i overordentlig høj Grad, idet jeg samtidig indrømmer, at det havde været meget ønskeligt, om Forslaget var fremkommet paa et tidligere Tidspunkt. Jeg indledede mine Bemærkninger ved Forslagets Forelæggelse med netop denne Beklagelse, men tillige med en Begrundelse for, hvorfor det var blevet saa sent paa Samlingen, inden jeg havde kunnet fremsætte det, nemlig fordi Forslagets Indhold indgik som Led i meget omfattende Overvejelser, som Boligsituationen foranledigede, Overvejelser, der vil blive fortsat i den nærmest kommende Tid og forhaabentlig, naar vi naar til næste Rigsdagssamling, give sig Udtryk i Forslag, der tilsigter at afhjælpe den kommende Tids Vanskeligheder. Naar jeg alligevel har dristet mig til at fremsætte dette Forslag saa sent paa Samlingen, er det for det første i Erkendelse af den Betydning, jeg tror Loven vil faa for den kommende Sommers Byggeri, men ogsaa ud fra den Opfattelse, at dette Forslag er saa simpelt i sin Tilrettelægning og betyder en Fortsættelse af en Lovgivning, som vi har haft lige siden 1916. Jeg tror derfor at turde gaa ud fra, at Forslaget er saa gennemskueligt, at det ikke vil kunne berede Rigsdagen med dens nøje Kendskab til disse Forhold, tilvejebragt ved talrige Behandlinger af tilsvarende Lovforslag, Vanskeligheder at behandle det, selv om Tiden dertil er forholdsvis kort.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) beklagede den sene Fremkomst ikke blot i Relation til Rigsdagssamlingens nære Afslutning, men ogsaa i Relation til selve Byggesituationen, idet han mente, at hvis et saadant Lovforslag var blevet gennemført paa et tidligere Tids-